

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag til Lov om Forbedring af Fæste- og Leiehusmænds Aaar.

Der afgaves 55 Stemmesedler, som alle vare udfyldte og gyldige.

Valgte bleve: Caspersen, Larsen, Mourier-Petersen, Rasmussen og Steffensen, hver med 55 Stemmer.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden og sidste Behandling af Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1886—87.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 306 ff.)

Sintet Endringsforslag var stillet.

Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Th. Nielsen: Jeg har ikke begjæret Ordet for at komme tilbage til den Forhandling, der fandt Sted under 1ste Behandling af Forslaget, men for, da jeg ikke var tilstede ved 1ste Behandling, at gøre et Par Bemærkninger, dels om de vestindiste Forhold, hvorom Mindretallet i Betænkningen har taget et Forbehold, og dels for at give et lille Svar til den ærede Ordfører paa enkelte Punkter. Den ærede Ordfører forundrede sig over, at Mindretallet har fremdraget det Punkt som særlig aggraverende eller forværende Moment, at Ministeriet i sin foreløbige Finantslov har taget Hensyn til den Behandling, der fandt Sted i Landstinget af Forslaget til Finantsloven, og til de Afstemninger og Beslutninger, som her fandt Sted. Den ærede Ordfører mener, at da Mindretallet staar paa det Standpunkt, at det i det Hele taget betragter provisoriske Finantslove som ulovlige, som ikke værende i Overensstemmelse med Grundloven, for at bruge et mildt Udtryk, saa kan det være det temmelig ligegyldigt, hvilket Indhold de provisoriske Finantslove have, da det dog betragter dem som stridende mod Grundloven. Efter Flertallets Ords-

vers Mening kan det ikke forværre Stillingen for Mindretallet, hvorledes end Indholdet er. I denne Opfattelse har den ærede Ordfører efter min Mening ikke Ret, og jeg nødes derfor til med et Par Ord at gjøre Rede for, hvorfor Mindretallet netop ogsaa har medtaget denne Side af Sagen i sin Betænkning. Mindretallet staar ganske vist paa den Opfattelse, at foreløbige Finantslove overhovedet ere i Strid med Grundloven. Jeg skal ikke her komme ind paa at begrunde denne Mening, det er saa ofte sket, saa det vilde formentlig være at spille Thingets Tid atter at gjentage det. Men selv om Mindretallet har denne Opfattelse, kan det dog meget vel gjøre Forskjel paa foreløbige Finantslove. Der kan efter Mindretallets Mening være megen Forskjel, de kunne være mere eller mindre ondartede, om jeg maa bruge dette Udtryk. Den foreløbige Finantslov af 12te Mai 1853, hvor Thingene vare i Overensstemmelse med Ministeriet, betragter Mindretallet vel som værende ikke formelt korrekt lige overfor Grundloven, men i hvert Fald ikke som hørende til de særlig ondartede; der var ikke taget nogen som helst Bevilling mod Rigsdagens Ønske. Den foreløbige Finantslov af 12te April 1877 er efter Mindretallets Opfattelse vel noget værre i sit Indhold end den af 12te Mai 1853, men den er dog efter Mindretallets Mening ikke nær saa aggraverende, som den, vi fik den 1ste April 1885, og dem, vi have faaet senere; thi det er først ved disse, at man ligefrem har brugt Penge mod det enkelte Things Nægtelse. Det er en Selvfølge, at man ikke — og det er egentlig kun det, Mindretallet har udtalt — deri, at det ene Thing har stemt for Bevillingen, kan finde nogen som helst Besøttelse for Ministeriet til at tage disse Bevillinger ind i den foreløbige Finantslov, og man kan det end mindre, naar Finantsloven eller Forslaget dertil er behandlet i dette ene Thing paa en ganske etendommelig Maade eller i alt Fald kommen til dette Thing paa en ganske etendommelig Maade, som det var Tilfældet i 1886. Naar Flertallets ærede Ordfører desuden finder, at det er et mærkeligt Udtryk af Mindretallet, at den Behandling, der fandt Sted i Januar 1886 her i Thinget, var uden retslig Gyldighed, uden Betydning, ja saa er det virkelig ikke et Udtryk, som Mindretallets Ordfører har opfundet. Der er henvist til Landstingstidende, thi Udtrykket er brugt af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Krieger), og det er til ham, Mindretallet har henholdt sig i saa Henseende. Er der altsaa nogen Feil ved dette Udtryk, hvad Mindretallet selvfølgelig ikke kan indse, for